

Studijní literatura:

HUBÁČEK, J, JANDOVÁ, E, SVOBODOVÁ, J. *Čeština pro učitele*. 3. vyd. Opava: VADE MECUM BOHEMIAE, 2002.

Pravidla českého pravopisu. Academia: Praha 1993.

HŮRKOVÁ, J. *Česká výslovnostní norma*. Praha 1995.

ONDRÁŠKOVÁ, K. *Pravopis nejen pro školu*. MU: Brno 2004.

Doporučená literatura:

ČECHOVÁ, Marie a kol. *Čeština – řeč a jazyk*. 2. vyd. Praha: ISV, 2000.

Příruční mluvnice češtiny. Praha: NLN, 1995.

Encyklopedický slovník češtiny. NLN: Praha 2002.

ČERNÝ, Jiří. *Úvod do studia jazyka*. Rubico: Olomouc 1998.

HAUSER, Přemysl a kol. *Slovník jazykovědné terminologie*. Nová škola: Brno 2001.

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. Academia: Praha 2000.

HAUSER, P. a kol. *Čeština hravě*. Pansofia: Praha.

Současné české mluvnice:

Současné slovníky českého jazyka:

Vysvětlení pojmů:

langue
parole
langage
lingvistika
fonetika
fonologie
gramatika
morfologie
lexikologie
syntax
stylistika
jazykový úzus
jazyková norma
jazyková kodifikace
jazyková kultura
útvary českého národního jazyka
fonetická transkripce
fón
mluvní orgány
vokály
vokální trojúhelník
konsonanty
souhlásky závěrové, polozávěrové, úžinové
souhlásky ražené a třené
souhlásky znělé a neznělé
asimilace znělosti
sonory
slabikotvorné souhlásky
ráz
foném
fonologický protiklad
korelační příznak, korelační pár, korelační řada
fonologická korelace
hiát
slabika
rytmus
mluvní takt
větný úsek (kolón)
slovní přízvuk
větný přízvuk
důraz
intonace (kadence, polokadence)
ortoepie
ortofonie
grafémika
ortografie
principy českého pravopisu
složky českého pravopisu

Latinské ekvivalenty českých termínů:

jazykověda

nauka o zvukové stránce jazyka

tvarosloví

skladba

nauka o slovní zásobě

nauka o slohu

mluvnice

nářečí

ústrojí dýchací

ústrojí hlasové

ústrojí hláskovací

tvrdé patro

měkké patro

samohláska

souhláska

jedinečná souhláska

větný úsek

spisovná výslovnost

pravopis